

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

I forbindelse med ekspeditionen af skatteindbetalinger kan vejrligt eller andre ekstraordinære forhold undertiden medføre risiko for, at skatteindbetalinger ikke bliver konteret tidsmæssigt korrekt i statsskattedirektoratet.

Problemet foreligger især, hvor en sådan uregelmæssighed falder sammen med sidste rettidige indbetalingsdag for en skatteart.

Når statsskattedirektoratet på grundlag af omtale i dagspressen eller anden information skønner, at der foreligger risiko for tidsmæssigt ukorrekt kontering af skatteindbetalinger, iværksættes – i overensstemmelse med mangeårig praksis – procedurer, der søger at sikre korrekt kontering. Direktoratet viser endvidere imødekommenhed i tilfælde, hvor skatteydere som følge af ekstraordinære forhold har været forhindret i at foretage rettidig skatteindbetaling.

For indbetalinger efter kildeskattelovens § 59, hvor sidste rettidige indbetalingsdag er den 15. marts, er det af særlig betydning, at rettidige indbetalinger konteres som rettidige. Sådanne indbetalinger foretages for at nedbringe en kommende restskat, og for sen kontering ville medføre, at indbetalingen ikke fik den tilsigtede virkning, og at der derfor ville blive opkrævet restskat samt et 8 pct.-tillæg.

Den 15. marts 1979 forelå der sådanne omstændigheder, at statsskattedirektoratet har fundet anledning til at etablere procedurer, der vil sikre korrekt behandling af rettidige § 59-indbetalinger.

En yderligere sikkerhed for korrekt kontering ligger deri, at direktoratet praktiserer den ordning, at der i en periode efter 15. marts rettes skriftlig henvendelse til skatteydere med § 59-indbetaling, der efter de foreliggende oplysninger er foretaget for sent, idet man herunder giver skatteyderen mulighed for at få beløbet omkonteret eller tilbagebetalt. Ved denne ordning får skatteyderen endvidere lejlighed til at reagere, såfremt en rettidig § 59-indbetaling undtagelsesvis skulle være konteret forkert tidsmæssigt.

Til statsministeren (20/3 79) af:

Thorndahl (FP):

»Da regeringens interne forlig omkring overenskomstsituationen vil medvirke til et betalingsbalanceunderskud på omkring 9 mia kr. i 1979 og altså en væsentlig ændring i forhold til den økonomisk-politiske målsætning med et betalingsbalanceunderskud på højst 6,5 mia kr., der blev aftalt i august, bedes statsministeren oplyse, om de øvrige 19 punkter i regeringsaftalen har samme teoretiske karakter.«

(Spm. nr. 743).

Begrundelse.

Det forekommer, at regeringsaftalen mellem socialdemokratiet og venstre har samme kvalitet og værdi som den ikke-angrebspagt, som Danmark indgik med Tyskland den 31. maj 1939. Regeringsaftalens helt centrale punkt var en indbyrdes forpligtelse til at sikre, at betalingsbalanceunderskuddet i 1979 højst blev på 6,5 mia kr. og lavere i de følgende år.

På forhånd var det klart, at regeringens politik ikke kunne bevirke et lavere betalingsbalanceunderskud end 7,5 mia kr. Hertil kommer så det ekstraordinært høje energiforbrug gennem vinteren, de uforudsete olieprisstigninger og nu med regeringens hjælp fiktive lønstigninger for lønmodtagerne, en stigning, der ikke er produktionsmæssig dækning for. Resultatet heraf vil derfor blive et betalingsbalanceunderskud i 1979 på omkring 9 mia kr. mod 7,7 mia kr. i 1978.

Da regeringsaftalen naturligt berører mange af samfundets forhold, er det af betydning at få oplyst, om vi kan regne med, at regeringsaftalens øvrige punkter på samme måde som betalingsbalancepunktet er ikke-bindende interne regeringsarbejdsdokumenter.

Besvarelse (26/3 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Ingen af punkterne i regeringsaftalen er af teoretisk karakter.

Det sigte, der ligger i regeringserklæringen om betalingsbalanceudviklingen, er stadig udtryk for regeringens politik, selv om ændringer i udviklingen, som er indtrådt siden, bevirker, at den konkrete målsætning for 1979 ikke fuldt ud vil blive nået.